

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Μαρτίου 2003

στην υπόθεση C-229/01 (αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Susanne Müller ⁽¹⁾

(«Οδηγία 2000/13/ΕΚ — Επισήμανση και παρουσίαση των προϊόντων διατροφής — Ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας — Άρθρο 18»)

(2003/C 112/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-229/01, με αντικείμενο αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού κατά Susanne Müller, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των οδηγιών 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33), και 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (ΕΕ L 109, σ. 29), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Μαρτίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, δεν απαγορεύει εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι, όταν η ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας ενός προϊόντος έχει παρέλθει, το γεγονός αυτό πρέπει να επισημαίνεται κατά τρόπο προφανή και εύληπτο σε όλους με ειδική ένδειξη. Ένας τέτοιος κανόνας συνιστά δικαιολογημένη μη εναρμονισμένη εθνική διάταξη, καθόσον συμβάλλει στην καταστολή της απάτης, για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 18, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 13ης Μαρτίου 2003

στην υπόθεση C-333/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/81/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 112/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-333/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abdad), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας ή μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών (ΕΕ L 330, σ. 13), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, B. Σκουρή και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Μαρτίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 317 της 10.11.2001.